

Unínske noviny

o b č a s n í k o b y v a t e ľ o v o b c e U n í n

číslo 1 / ročník XIV.

nepredajné

Veľká noc 2016

Sme znamením zmŕtvychvstania

Slávenie Veľkej Noci v našich končinách stále ešte zaostáva za slávením iných významných sviatkov. No práve Veľká Noc je nielen najväčším sviatkom kresťanstva, ale aj najväčšou udalosťou celého ľudstva. Na Veľkú Noc totiž Kristus obetoval svoj život na kríži, aby otvoril pre všetkých ľudí možnosť vstúpiť do Božieho kráľovstva. Bez kríža by sme neboli vykúpení a museli by sme skončiť vo večnej smrti, ktorá bola logickým a spravodlivým následkom hriechu. Len obeta kohosi väčšieho a mocnejšieho ako večná smrť a ako podsvetie nás mohla zachrániť. A túto obeť priniesol sám Boh – Syn za nás. Kristov kríž je tak vrcholným momentom celých ľudských dejín. No Ježiš nemohol zostať mŕtvy, pretože by sme nemali dôkaz, že On je mocnejší ako smrť. Tým dôkazom je jeho zmŕtvychvstanie.

Ježišovo vzkriesenie je základom našej viery, ale ja našej nádeje. Veď ak On vstal z mŕtvych, potom sa splnia aj prisľúbenia, ktoré dal nám, že raz aj my budeme vzkriesení. Tu má dôvod naša viera, že kto verí v neho, bude žiť aj keby zomrel. (porovnaj Jn 11,25) Už tu na zemi môžeme mať účasť na našom budúcom, večnom živote v spoločenstve so Zmŕtvychvstalým. Toto spoločenstvo s Ježišom sa sprítomňuje vo sviatostiach. Ak žijeme sviatostným životom, máme reálnu účasť na živote vzkrieseného Pána. Tak je náš život už tu na zemi nasmerovaný k osláveniu a k večnej radosti.

Ako kresťania sme povolani o tomto našom nasmerovaní vydávať svedectvo. Naša veľkonočná viera má preniknúť do celého spôsobu života a do životného štýlu, aby sme sa stali pre celý svet znamením vykúpenia. Prvým znamením našej viery že Ježiš vstal z mŕtvych je slávenie dňa vzkriesenia, teda slávenie nedele. V Starom Zákone je sobota trvalým a veľmi zreteľným znamením príslušnosti Izraela k pravému a jednému Bohu. Ale znamenie soboty bolo prevýšené znamením zmŕtvychvstania, teda znamením nedele. Svätá nedeľa znamená pre svet signál, že je tu čosi viac ako práca, viac ako biznis, viac ako každodennosť pomíňajúceho sa času, je tu prisľúbenie budúceho veku, je tu budúce zmŕtvychvstanie, je tu prítomná cena vykúpenia, je tu, medzi nami prítomný vzkriesený Kristus, lebo je tu Eucharistia. Svätenie nedele je znamením, že očakávame úplné pretvorenie telesného, smrteľného a dočasného tela, ktoré sa raz vzkriesením stane neporušiteľným, nesmrteľným a preduchovnelým.

Keď som pred dvomi rokmi prvýkrát prišiel do Unína, aby som s duchovnými deťmi otca Andreja Dermeka slávil svätú omšu, zotrval som v bratskom rozhovore s otcom Tiborom, unínskym farárom. Rozprával mi o farskom kostole, o unínskych zvykoch, o birmovke v krojoch. Pochopil som, že v Uníne ešte vedia svätiť, lebo v Uníne ešte žijú ľudia, ktorí veria, že náš život naozaj smeruje k svetlu a kráse zmŕtvychvstania. Aj toto je jedno zo znamení pre svet, do ktorého sa vkráda každodenná ťažká otrocká lopota a banalita mediálnych šou. Preto z celého srdca želim obyvateľom Unína, aby mali silu a odvahu toto svetlo veľkonočného svedectva udržiavať a chrániť.

Uchovávam si v srdci milé spomienky na Unín, na váš kostol a na ľudí v ňom. Želám všetkým Unínčanom požeňnanú Veľkú Noc.

Irenej Ciutti

Tento víkend opäť prechádzame na letný čas a všetky hodiny posúvame o hodinu dopredu, aby sme denné svetlo efektívnejšie využili. Slnečné hodiny na našej starej fare sa však riadia vyššími princípmi ako ľudskej dohody.

Foto: M. Hoferka

POZVÁNKA
Obecný úrad Unín
Únia žien Unín
Jednota dôchodcov Unín
Trnavský samosprávny kraj

Vás pozývajú na
Medzinárodný folklórny krojový festival
ktorý sa uskutoční 11. júna 2016 v Uníne o 14.00 hod.

Program:
Krojový sprievod od ZŠ s MŠ okolo „Dolinky“ do kultúrneho domu.
Vystúpenie speváckych folklórnych skupín (Valša, Gbelan, Kuklovjané, Krakovanka, FS s cimbalom z Ratiškovíc a ďalšie ako i domáce spevácke skupiny).
Vystúpenie Olgy Baričičovej – hosťa festivalu

S podrobným programom budú občania informovaní prostredníctvom miestneho rozhlasu a internetovej stránky obce.

Organizátori prosia o hojnú účasť občanov obce – mužov, ženy, deti v krásnych unínskych krojoch.

K radu ďalších vinšovníkov
Aj ja podľa dobrých zvykov
Pripojiť chcem keď nie inšie
Aspoň ešte tieto vinše:

Pekné sviatky, dobrú zrodu,
Ženám čerstvú, sviežu vodu,
Mužom nech tiež sladko je,
Nech si vyjdú na svoje

praje redakcia

V tomto roku bolo obdobie fašiangov krátke aj pôst je už za nami. Lyžovačky boli v plnom prúde, avšak za pravou bielou zimou bolo treba vycestovať. Hoci nám zima nadelila len skromnú zimnú perinu, tento nedostatok dokážeme nahradiť v podobe bohatej veľkonočnej nádielky. Urobte si pohodlie a ponorte sa do čítania našich Unínskych novín.

Komu sme odovzdali hlasy

V sobotu 5. marca sme vo voľbách do NR SR rozhodovali o budúcnosti Slovenska. Išlo o deviate parlamentné voľby od nežnej revolúcie v roku 1989. Či sme sa naozaj rozhodli správne, ukážu nasledujúce štyri roky. V našej obci sa hlasovania zúčastnilo 665 voličov z celkového počtu 987 zapísaných voličov, čo predstavuje volebnú účasť 67,37 %.

Poradie jednotlivých politických strán, ich koalícií a hnutí, ktorým občania – voliči odovzdali svoj hlas:

1.	SMER – sociálna demokracia	167 platných hlasov
2.	OBYČAJNÍ LUDIA a nezávislé osobnosti (OLANO – NOVA)	123
3.	Sloboda a solidarita	82
4.	SME RODINA – Boris Kollár	58
5.	Kresťanskodemokratické hnutie	56
6.	Kotleba – Ľudová strana Naše Slovensko	50
7.	#Sieť	32
8.	Slovenská národná strana	29
9.	Slovenská demokratická a kresťanská únia - Demokratická strana	14
10.	Komunistická strana Slovenska	13
11.	MOST – HÍD	9
12.	Slovenská občianska koalícia	8
13.	Strana Zelených	4
14.	ŠANCA	2
15.	Priama demokracia	2
16.	VZDOR – strana práce	2
17.	Strana TIP	1
18.	Strana maďarskej komunity – Magyar Közösség Pártja	1
19.	STRANA MODERNÉHO SLOVENSKA(SMS)	0
20.	Demokrati Slovenska Ludo Kaník	0
21.	KOALÍCIA SPOLOČNE ZA SLOVENSKO	0
22.	Maďarská kresťanskodemokratická aliancia – Magyar Kereszténydemokrata Szövetség	0
23.	Odvaha – Veľká národná a proruská koalícia	0

Starosta obce Ján Palkovič prevzal 26. februára 2016 za účasti predsedu DHZ Unín Vladimíra Tokoša a členov výboru Roberta Straku, Pavla Vlka a Radovana Straku v Trnave protipovodňový vozík venovaný Ministerstvom vnútra SR. Protipovodňový vozík im slávnostne odovzdal štátny tajomník MV SR Ing. Marián Saloň.

Foto: J. Palkovič

Spoločenská kronika

Narodili sa:

Stanislav Havel	14. 1. 2016
Martin Štetina	20. 1. 2016
David Rajčák	4. 2. 2016
Filip Hoferka	24. 2. 2016

Zosobášili sa:

Pavol Herceg a Stanislava Bellayová	30. 1. 2016
-------------------------------------	-------------

Všetko najlepšie na spoločnej ceste životom

Opustili nás:

Pavol Bilovský	8.1.2016	vo veku 81 rokov
Pavína Bartalová	22.1.2016	vo veku 73 rokov
Mária Vlková	5.2.2016	vo veku 85 rokov
Štefan Daniel	18.2.2016	vo veku 65 rokov
Cecília Vrbická	29.2.2016	vo veku 83 rokov
Mária Mikulová	11.3.2016	vo veku 84 rokov

Čeť ich pamiatke

Kultúrno-spoločenská činnosť

Čo bolo .

27. 12. 2015	Vianočný stolnotenisový turnaj – OcÚ
9. 1. 2016	Zimný nohejbalový turnaj - OcÚ
16. 1. 2016	Oblasťný ples chovateľov – SZCH
23. 1. 2016	Tradičný maškarný ples - DHZ
24. 1. 2016	Detský maškarný ples – SZCH
30. 1. 2016	Uvítanie detí narodených v roku 2015 – OcÚ
6. 2. 2016	Fašiangová zábava s pochovávaním basy – „Unínski mládenci“
5. 3. 2016	Voľby do Národnej rady SR

Čo bude ...

27. 3. 2016	Veľkonočná diskozábava - TJ
15. 5. 2016	Deň matiek – OcÚ
4. 6. 2016	Deň detí – OcÚ a spoločenské organizácie v obci
11. 6. 2016	Medzinárodná krojová prehliadka speváckych skupín
23. 6. 2016	Medzinárodné cyklistické preteky Česka a Slovenska
25. 6. 2016	Unínske samohyby – DT klub

Rozpis vývozu komunálnych odpadov pre rok 2016

7.4.2016	11.8.2016
28.4.2016	1.9. dátum bude upresnený
19.5.2016	22.9.2016
9.6.2016	13.10.2016
30.6.2016	3.11.2016
21.7.2016	24.11.2016
	15.12.2016

Uvítanie novonarodených detí

Svetlá v obradnej sieni Obecného úradu Unín sa 30. januára 2016 rozžiarili pre zvedavé očka našich najmenších spoluobčianok – detí narodených v roku 2015.

Foto: M. Fišera

Na slávnosti „Uvítania nových občanov obce Unín“ privítal deti a ich rodičov starosta obce Ján Palkovič. Poprial im zo srdca hlavne veľa pevného zdravia, pokojný a šťastný domov, lásku, starostlivosť a citové zázemie, z ktorého budú čerpať po celý svoj život.

Príjemnú atmosféru podujatia kultúrnym vystúpením obohatili žiačky miestnej základnej školy s materskou školou Alica Glogovská – hrou na flautu, Kristína Danielová prednesom básne a Veronika Stieranková zaspievaním uspávanky.

Zástupca starostu Dušan Petráš prítomných rodičov požiadal o slávnostný zápis do pamätnej knihy Obce Unín. Aktu uvítania sa zúčastnili Terézia Vavrovičová s rodičmi Pavlom a Gabrielou Vavrovičovcami, Tristan Alex Bublinec s rodičmi Marekom a Janou Bublinecovi, Marek Fialka s rodičmi Klárou a Jánom Fialkovi, Zara Turečková s rodičmi Petrou Danielovou a Ivanom Turečkom, Malvína Anđelová s rodičmi Lubicou Anđelovou a Martinom Palkovičom, Šimon Kubík s rodičmi Zuzanou a Petrom Kubikovcami, Libor Herzán s rodičmi Veronikou a Liborom Herzánovcami, Oliver Malík s rodičmi Máriou Hrnčírkovou a Mariánom Malikom, Nela Horinková s rodičmi Gabrielou a Martinom Horinkovcami, Emília Švecová s rodičmi Ivetou a Andrejom Švecovcami. Pri podpise boli obdarované mamičky červenou ružou a deti finančnou poukážkou na nákup tovaru v miestnej lekární.

J. Palkovič

Miestny spolok Slovenského červeného kríža v Uníne bilancoval na výročnej členskej schôdzi, ktorá sa konala v sobotu 27. februára v zasaďačke kultúrneho domu. Pred tým si mohli všetci občania prezrieť a zároveň zakúpiť pekné obrázky maľované voskom od Veroniky Malíkovej.

Foto: Z. Machová

Chovatelia plesali

Základná organizácia Slovenského zväzu chovateľov Unín usporiadala dňa 16. januára Oblastný ples chovateľov. Do tanca a na počúvanie hrala Malá dychová hudba Rubín. Plesu sa zúčastnili cezpoľní chovatelia zo Základných organizácií Šajdíkovce Humence a Gbely ako aj miestni občania. Hoci bola návšteva vcelku slabá, chcem sa poďakovať v mene chovateľov všetkým zúčastneným za to, že prišli takýmto spôsobom podporiť organizáciu.

Foto: D. Karas

O týždeň neskôr v nedeľu 24. januára usporiadali chovatelia Tradičný detský maškarný ples pre všetky deti z obce. Bola pripravená bohatá tombola, kde bolo 240 okamžitých výhier a 30 cien na ťahanie. Príspevky do tomboly darovali rodičia, spoločenské organizácie, podnikatelia, členovia organizácie a iní sponzori, za čo im patrí naše poďakovanie. Deti sa prezentovali v rôznych maskách, za čo boli odmenené. Bolo im podané občerstvenie. O rok sa budeme snažiť opäť urobiť ples, aby sme tak zachovali tradíciu detského plesu.

Bc. Michal Vlk
tajomník ZO SZCH Unín

Časy sa menia

Tradične sa 8. marca oslavuje Medzinárodný deň žien a hold ženám, matkám, sa vzdáva i 12. mája na Deň matiek. Iste si tieto sviatky pripomenieme i tento rok a poďakujeme sa našim ženám, matkám za všetko, čo pre nás urobili, za lásku, ktorú nám dali a dávajú a za všetko ostatné čo sa za tým skrýva. Úloha mamy je stále rovnaká, len podmienky, v ktorých sa ocitáme sú trochu iné.

Nie je to tak dávno, keď naše mamy išli do dôchodku po päťdesiatke. Lenže teraz sú ženy ešte viac ako desať rokov v aktívnom veku. Dožívame sa vyššieho veku, ale to neznamená, že musíme byť polovicu života staré. Každý je taký starý, ako sa cíti. Vek sa odohráva v hlave, tak to opisuje i Emma Tekelyová vo svojej knihe Vek je len číslo. Pri svojich 62 rokoch vyzerá veľmi mlado. Hovorí, že ak je žena nabitá negatívnou energiou, má tiché dôsledky v podobe chorôb. Byť ženou, preto dnes znamená byť viac ako kedysi, znamená to robiť svet lepším, krajším, zdravším, aby bol znova rajom na zemi. Celý deň sa treba usmievať. Dobrá nálada lieči. Úsmev posilňuje svalstvo ako tvárová gymnastika. A s úsmevom vyzerá každá žena mladšia o desať rokov.

A čo babičky? Napríklad v susednom Rakúsku si tie rodiny, ktoré nemajú svoje vlastné babičky, babičky prenajímajú. Je to veľmi užitočná a potrebná profesia. Babičky majú čas sa venovať deťom a „udržovať oheň“. Niet lepšieho obrancu, ktorého môžete mať v tíme, než je babička. Babičky totiž nemajú len čas, ale aj trpezlivosť a ochotu. Také sú ženy, ktoré vypliali deti a chytili druhý dych. Ujímajú sa varechy a slova, riešia oslavy aj krízy, pečú a varia, prehovárajú do duše, vedia vybalit' aj zbalit', prestierať aj ustieľať, zašit', rozhodnúť,

zavolať a povedať „ja sa o to postarám“. Babička nás ochráni, miluje a dá všetko do poriadku. Každý poznáme tú svoju úžasnú babičku alebo starenku. Sme na ne hrdí. Sú to ženy seniorského veku, ktoré majú humor a vkus, ženy, s ktorými radi trávim čas, pretože sú múdre a rozumejú životu. Babičky moderného veku sú často vzdelané, cestujú a majú nadhľad. Sú schopné nadchnúť sa novými vecami, používať technológie. Ale ani na internete sa všetko nedá prečítať a naučiť. Niečo jednoducho vie len babička, ktorá to zažila, videla, viackrát zopakovala a preto vie, čo je dôležité a prečo. Preto pre nás robí veľa viditeľnej práce a ešte viac tej neviditeľnej. Na tému babičky sa vyjadriť už i ne jeden spisovateľ. Láska babičky je nad všetkým ostatným, všetko presahuje, prikrýva realitu ako ochranné krídla. Asi by sme mohli toto vyhlásenie o najrýdzejšej láske rozšíriť na babičky a vnukov, ale za istých okolností aj na dedkov. Lebo v láske starých rodičov nie je toľko starostí a očakávania ako v láske rodičovskej, je v nej väčšinou len bezmedzná neha a pocit šťastia, že nám osud umožnil tráviť spolu čas a dávať si navzájom to, čo nám nemôže dať nikto iný na celom svete.

Preto prajem všetkým mamám, aby mali dobré babičky a dedkov, ktorí im budú pomocnou rukou pri starostlivosti o ich deti a prínosom pre svojich vnúčikov.

-rd -

Fašiangy

Ani tento rok nezostali fašiangy nič dlžné svojmu menu. Regrúti (ročník 1997- Jakub Šiška, Simon Vajla, Daniel Rehák a Radoslav Zelenka) sa spolu s podregrúti (Daniel Flamík, Ondrej Bordáč, Dávid Vymyslický, Filip Hrebačka, Richard Landl, Tomáš Straka, Peter Šiška a Dalibor Kovács) postarali o zachovanie tejto tradície a tak sa prvá februárová sobota mohla niesť v duchu hudby, spevu a tancu. Po raňajkách sa mládenci vydali na tradičnú pochádzku dedinou s ťavou Ilonkou, jej dlhoročným "ťavovodičom" Jánom Kissom (kominárom) a za sprievodu Záhoráckych muzikantov podregrúti povykrúcali všetky dievky a ženy v dedine.

Foto: I. Šiška

Večer sa zábava presunula do kultúrneho domu, kde pokračovala za hojnej účasti domácich aj cezpoľných hostí. Popri zábave vo večernom programe nemohlo chýbať vyhadzovanie podregrútov a tradičné spievanie o huncútstvach regrútov, o ktoré sa postarali speváci Štefan Mach, Ferdinand Fagan, Magda Jakúbková a úlohu starých rodičov zahráli Martin Mlčúch a Ivan Šiška nml. Po vylosovaní bohatej tomboly sa všetci hostia prizerali tej najdôležitejšej časti večera - pochovávaniu basy. Tá sa po smútočnom obrade v sprievode maškár a regrútov odobrala na odpočinok a tak sa skončilo obdobie plesov a zábavy. Predaním symbolického žezla

podregrútom sa chceme poďakovať za ich celoročnú spoluprácu a v neposlednom rade sa chceme poďakovať všetkým tým, ktorý nám pomohli s prípravou fašiangovej zábavy.

"Odpočívaj v pokoji až do Veľkej noci, naša milá basa!"

Unínski mládenci

Ústavná činnosť miestnych chovateľov

Členovia Základnej organizácie SZCH Unín výstavnú činnosť začali na Miestnej výstave zvierat v Uníne, ktorá sa konala 15. – 16. augusta. Bolo vystavených 44 králikov, 8 husí, 88 kusov hrabavej hydiny, 37 holubov, morča, korytnačky a exoty. Vystavovalo 34 chovateľov. Čestné ceny získali u králikov: Michal Nigrovič (Borský Mikuláš), Juraj Briják (Jablonica), Andrej Ovečka, Bc. Michal Vlk, Martin Čobrda MCH (Hlboké), u hydiny: Dušan Karas, Martin Čobrda MCH, Lubomír Pfeffer (Gbely), Andrej Ovečka, Leonard Komárek MCH (Petrová Ves), u holubov: Lubomír Pfeffer, Jaroslav Krištof (Senica), Ján Kollár, Juraj Briják, František Knotek (Gbely). Pohár starostu získal Ján Bajan a pohár pre mladého chovateľa získal Peter Masaryk. 29.-30. augusta sa uskutočnila Hlbocká výstava, vystavovali: Paulína Juračková MCH (Štefanov), Štefan Juračka (Štefanov), Jozef Mešťánek (Borský Mikuláš), Michal Nigrovič (Borský Mikuláš), Andrej Ovečka, Stanislav Surový, Jozef Šimek (Borský sv. Jur), Bc. Michal Vlk. Čestné ceny získali: Michal Nigrovič – králik Nemecký obrovitý strakáč, Štefan Juračka – králik Burgundský, Bc. Michal Vlk - králik Kalifornský, Paulína Juračková – hydina Plymutka.

Foto: L. Jánoš

19. – 20. septembra sa uskutočnila Miestna výstava zvierat v Jablonici, vystavovali: Paulína Juračková MCH, Štefan Juračka, Jozef Mešťánek, Andrej Ovečka, Bc. Michal Vlk, Dušan Karas. Čestné ceny získali: Bc. Michal Vlk – králik Kalifornský, Štefan Juračka – králik Burgundský, Paulína Juračková – hydina Hemšírka a Plymutka, Dušan Karas – Cholmogorská hus.

26. – 27. septembra bola v Gbeloch 18. Oblastná výstava králikov a 25. Miestna výstava holubov a hydiny. Vystavovali : Dušan Karas, Andrej Ovečka, Jozef Šimek, Bc. Michal Vlk.

9.- 11. októbra sa konala v Brodskom 4. Miestna výstava králikov, holubov a oblastná výstava hydiny. Vystavovali: Paulína Juračková MCH, Štefan Juračka, Dušan Karas Dušan, Michal Nigrovič, Andrej Ovečka, Bc. Michal Vlk.

12.-13. decembra sa konala v Nitre 18. Celostátna výstava zvierat. Vystavovali: Dušan Karas, Jozef Šimek a Bc. Michal Vlk. Čestné ceny sa nepodarilo získať. Niektorí členovia organizácie sa zúčastnili výstavy ako návštevníci.

Bc. Michal Vlk - tajomník ZO SZCH Unín

„Budiš“ svetlo

Vari každý z vás mi dá za pravdu, že dnešný svet ide zrýchleným krokom. Čo bolo včera jednotkou na trhu, dnes už neplatí. Vedecko-technický pokrok ide míľovými krokmi dopredu. A tak bolo i s našim verejným osvetlením. Pred niekoľkými rokmi patrilo k najnovším na trhu, ale už v poslednom období bolo stále viac poruchové a bolo potrebné vynakladať veľa finančných prostriedkov na jeho opravu. Staré svetlá nesprávne a nadbytočne svietili, čím sa plytvalo elektrickou energiou, a tak zaťažovali obecný rozpočet. Nadbytočné svietenie v noci môže u človeka viesť k množstvu vážnych zdravotných problémov z dôvodu chýbajúceho hormónu melatonínu. Ten sa tvorí iba v tme, inak je jeho tvorba narušená. To môže viesť k poruchám spánku, únave, podráždenosti, bolestiam hlavy a pod. Melatonín pôsobí preventívne proti onkologickým chorobám, pôsobí proti obezite, cukrovke, vzniku žľových kameňov, spomaľuje proces starnutia a iné. Nedostatok tmy v noci narušuje biorytmy flóry a fauny. Nesprávnym osvetlením vzniká svetelné znečistenie a krajina je ochudobnená o oblohu plnú hviezd, a preto i z týchto dôvodov bolo načase vymeniť osvetlenie v obci.

Foto: M. Hoferka

Pred výmenou bol vykonaný audit osvetľovacej sústavy zameraný na príkon všetkých svietidiel s týmto výsledkom: V obci bolo 137 svietidiel s priemernou nameranou spotrebou na svetelný bod 154,4 W. Inštalovaný príkon celej sústavy bol 21 166,50 W so spotrebou elektrickej energie za rok 84 983,50 kWh a produkciou CO₂ 54 389,44 kg. Teraz sú nainštalované nové moderné svetlá Megin M LED od nášho záhoráckeho výrobcu OMS spol. s r.o. Dojč. Svetlá sa inštalovali na každý stĺp. Na hlavnej ulici boli použité 44 W so svetelným tokom t. j. intenzita - sila svetla je 4 950lm (Lumenov - jednotka svietivosti). Na vedľajších cestách boli nainštalované 35 W so svetelným tokom 3 950lm a 26 W so svetelným tokom 2 950lm. Celkovo v obci bolo nainštalovaných 215 svietidiel i s novými výložníkmi. Inštalovaný príkon celej sústavy predstavuje 5 878,00 W so spotrebou elektrickej energie za rok 17 700,13 kWh a produkciou CO₂ 11 328,08 kg. Životnosť svetiel uvádzaných výrobcem je do - 100 000 hodín, čo predstavuje 25 rokov. Pri výpočte sa vychádza z priemerných hodnôt prevádzky a doba svietenia sa uvažuje až 4000 hodín za rok. Celková investícia na výmenu svetiel predstavuje 76 230,43 Eur. Predpokladaná úspora v nákladoch na elektrickú energiu je 12 716,56 Eur za rok! Návratnosť vstupných nákladov na výmenu všetkých svetiel a doplnených novými je do 5 rokov.

I keď v dnešnej dobe všetko prepočítavame na peniaze, v tomto prípade by to nemalo hrať hlavnú úlohu. Odteraz sa v obci

Foto: R. Drúžková

správame oveľa ohľadupľnejšie k prírode, ľuďom a nevytvárame tzv. „svetelný smog“. Svetlo, ktoré nesvieti tam, kam potrebujeme – teda na cestu, ale svieti do oblakov, na hviezdy, do lesa a do okien ľudí, ktorí si potrebujú oddýchnuť, je v našej obci minulosťou. Výmenou verejného osvetlenia za modernejšie, úspornejšie a správne nainštalované si určite zvyšujeme kvalitu spánku a života v našej obci. Pokúsme sa teda riadiť základným pravidlom ochrany nočného prostredia: „Svietme iba tam a tým smerom, kde je to potrebné a vždy iba toľko, koľko je to nevyhnutné!“

D. Petráš

Podriapali a bol aj pint

Zimné večery kedysi ženy trávil driapaním peria, vyberaním fazule, varením lekváru a podobnými aktivitami. Pri týchto aktivitách sa stretávali starí, mladí, ženy aj muži. Tie časy sú poznamenané väčšou vzájomnou súdržnosťou celých rodín. Nebolo televízorov, počítačov a iných technických vymožeností, ktoré dnes pohlcujú najväčšiu časť času všetkých vekových kategórií.

Aktívna Jednota dôchodcov v Uníne sa rozhodla zaspomínať si na časy dobré a dávne. V piatok 12. februára sa v zasadačke miestneho kultúrneho domu zišlo na dve desiatky žien dôchodkového veku, aby ukázali deťom zo základnej školy ako sa voľakedy driapalo perie. Nielen to, ale vrátili sa do časov keď sami túto činnosť vykonávali. Žiadnu z nich nikto veľmi nemusel presviedčať. Zišli sa, zaspomínali a deťom aj ukázali ako sa perie driapalo a driape dodnes. Technológia a pracovný postup je stále rovnaký. Deti boli oboznámené s tým, že perie sa získavalo z husí, ktoré sa voľakedy chovali skoro na každom dvore. Husi sa do roka museli dvakrát „ošklbať“, perie sa osušilo a bolo pripravené na spracovanie. Z podriapaného peria sa robili periny (u nás zvané ako duchny), vankúše a paplóny. Každá domácnosť, kde mali dievča jej pripravovala takto výbavu, ktorú dostala po sobáší. Pri driapaní peria sa prebrali rôzne novoty, spomínali historiky veselé, smutné i strašidelné napr. o rôznych strigách na krížnych cestách a pod. Tak to bolo i tentokrát pri retro driapaní.

Foto: R. Drúžková

Posledný večer driapania vždy domáca pani vychystala občerstvenie pre driapačky takzvaný pint. Keď sa podriapalo v jednom dome, postupne sa prechádzalo z jedného domu do druhého. Každá gazdiná podávala na pinte niečo iné. U nás v dolnom konci bolo zvykom podávať paprikáš, po ňom buď šišky, božie milosti alebo zákusok a nejaký ten pohárik na prípitok. Zvyk bol zachovaný aj teraz len s tým rozdielom, že sa nedriapalo večer, ale cez deň. Skoro po päť hodinovom výkone prišiel na rad aj pint spestrený spevom za sprievodu harmonikára Jána Petržalu.

Pekná akcia potešila nielen prítomné deti, ale aj všetky ženy - driapačky, ktoré sa po rokoch tejto peknej starej tradície v obci Unín zúčastnili. Takéto pekné zvyky zanikajú, čím sa stráca aj možnosť stretávania sa.

Ďakujeme organizátorkám na čele s predsedníčkou Štefanou Jurigovou ako i všetkým prítomným ženám a želáme im ešte veľa príjemne strávených chvíľ pri sprostredkovaní starých zvykov a tradícií pre mladšie generácie.

R. Drúžková

Z diania v škole

Ešte v predvianočnom období sa žiaci našej školy zúčastnili mnohých školských súťaží.

V dňoch 8. a 9. 12. 2015 sa na našej škole uskutočnili školské kolá matematickej súťaže **Pytagoriáda**. Do počítania sa zapojili žiaci 3. - 8. ročníka. Úspešnými riešiteľmi, ktorí postupujú na obvodné kolá sú: 3. ročník - Christían Mach, Sabina Husárová, Ema Slobodová, 4. ročník - Gabriel Vanek, 6. ročník - Tomáš Hladký, 7. ročník - Dominik Mihál. Všetci úspešní riešitelia sa zúčastnili obvodného kola, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 8. a 9. marca 2016. Výsledky však ešte nie sú známe.

V tom istom období, teda 9. 12. sa uskutočnilo aj školské kolo Dejepisnej olympiády, z ktorého sa postupujúcimi stali za 6. ročník Monika Hricová a Martin Hrnčírík, za 7. ročník Andrea Straková a Martin Malík, za 8. ročník Brigita Vachová a Radka Čelústková a za 9. ročník David Regásek a Samuel Šebesta. Menovaní sa dňa 9. 2. 2016 zúčastnili okresného kola v **Dejepisnej olympiáde** a Monika Hricová sa umiestnila na prvom mieste vo svojej kategórii. Úspešne tak reprezentovala našu školu.

Dňa 29. 2. 2016 sa uskutočnilo školské kolo recitačnej súťaže Hurbanov pamätník. Víťazi jednotlivých kategórií postúpili na okresné kolo.

Hurbanov pamätník, kategória I-poézia	1. miesto: Sára Chocholáčková, 3.A 2. miesto: Filip Šebesta, 2.A 3. miesto: Daniel Matuský, 3.A 3. miesto Sabina Masaryková, 3.A
Hurbanov pamätník, kategória I-próza	1. miesto: Simona Chrenková, 2.A 2. miesto: Ema Slobodová, 3.A 3. miesto: Karin Palkovičová, 3.A 3. miesto: Eliška Hložáková, 2.A
Hurbanov pamätník, kategória II-poézia	1. miesto: Peter Hrnčírík, 6.A 2. miesto: Matej Rehák, 6.A 3. miesto: Matej Landl, 6.A
Hurbanov pamätník, kategória II-próza	1. miesto: Sofia Danielová, 6.A 2. miesto: Boris Hanzlíček, 4.A 3. miesto: Liana Pechová, 5.A
Hurbanov pamätník, kategória III-poézia	1. miesto: Kristína Starychová, 9.A 2. miesto: Nikola Husárová, 8.A 3. miesto: Andrea Straková, 7.A
Hurbanov pamätník, kategória III-próza	1. miesto: Kristína Danielová, 9.A

Držíme všetkým palce.

-DH-

Ukážky z tvorby našich školákov

Láska

Láska je to po čom každý túži.
Láska je niečo nepochopiteľné,
a v jej esencii aj naše vnútro krúži.

Láska sa vyjadruje hlbokými citmi,
ktoré sú silnejšie ako ostatné.
Láska sa vyjadruje dôvernými dotykmi,
keď ruky vidia aj keď všetko pláva v tme.

Láska je stav ku ktorému sa blížime.
Láska je spôsob života,
keď v svojom vnútri sa tešíme.

Láska je s nami, láska je v nás,
nad ňu stvorenia niet,
je to pocit keď veríme že dosiahneme na mesiac.
Láska je vrelosť dotyku bez zbytočných viet.

Petra Machová – 9.A

Bájka o somárovi

Kde bolo tam bolo, bol jeden dedko, ktorý mal starého somára. Somár jedného dňa spadol do studne. Chudák celé hodiny zúfalo plakal a dedko sa snažil niečo vymyslieť, aby ho odtiaľ dostal. Nakoniec sa rozhodol, že somár je už aj tak starý a studňu chcel aj tak zakopať, a tak nebude ďalej rozmýšľať nad nejakým riešením, ako ho dostať von. Zavolať na pomoc susedov, aby mu pomohli. Každý sa chopil lopaty a začali hádzať hlinu do studne. Starý somár pochopil, čo sa deje a začal hrozne nariekať. Na prekvapenie každého sa po nejakom čase ukludnil. Po niekoľkých lopatách nahádzanej hliny dedko nakukol do studne. Prekvapene videl, že somár po každej lopate hliny robí niečo fantastické. Otriasa so seba hlinu a vždy ju zadupe pod seba, a tak sa dostáva vždy vyššie a vyššie. Dedko a susedia ďalej hádzali hlinu a somár sa otriasal a dostával sa vždy vyššie. Každý sa len udivene pozeral, keď somár vykročil zo studne a šťastne odkráčal.

Život na nás bude vždy hádzať rôzne smeti a hlinu.

Trik ako sa dostať zo studne je, zo všetkého sa otriasť a urobiť krok hore. Každý problém je len určitá možnosť/príležitosť urobiť krok ďalej. Z každého problému je nejaké východisko, kým to nevzdáš a nezastavíš sa. Spomeň si na tento príbeh, keď ti bude ťažko.

Matej Landl, 6.A

Óda na stromy

Ó, vy mlčanliví priatelia,
stojaci v búrkach, mraze, daždi,
naše srdcia k vám láskou zahoria,
tešiac sa, že ste tu s nami navždy.

A príde zima, tuhý mráz,
list clivo k zemi letí,
vy však i tento krutý čas
stojíte pevne i keď neodetí.

Ó, vy koruny košaté,
čo prezliekate sa vždy v šiat iný,
na jar v blízky zelené,
v jeseň list farbou hýri.

Až slnko zo spánku vás prebudí
a vtáča jarnú pieseň zanóti,
aj ľudské srdce znovu pookreje,
vediac, že k teplu zase všetko speje.

Kristína Danielová – 9.A

Výročná členská schôdza Jednoty dôchodcov

Čas, čas, čas ... ako ide, ako kráča svojim tempom neúprosne kupredu. Nič ho nezastaví, žiaden človek ani veľký ani malý, ani chudobný, ani bohatý, ani politik, ani génius a ani žiadna sebalepšia technika a vynálezy. Je neúplný a každému vymiera jeho čas v živote. Čas nik a nič nenahradí. Čas nikdy nevráti to čo bolo pred minútou, hodinou, mesiacom, rokom a pred ...???

Každý z nás by sa mal zamyslieť nad svojím časom v živote – čo dobrého a zlého vykonal. Za zlé by sa mal ospravedlniť a zamyslieť, lebo nikto nevieme čo nám najbližší plynúci čas donesie. Čas nám vymedzil len krátku chvíľu v danom čase v plynulosti nekonečného vesmíru, v ktorom by sme boli bez Božej milosti stratení ako zrnko praču.

Práve v tomto čase uplynul rok a opäť je tu obdobie a čas na výročnú členskú schôdzu. Tak tomu je aj v našej obci, kde sa v nedeľu 20. marca 2016 o 14.00 hod. v kultúrnom dome konala hodnotiacia výročná členská schôdza Základnej organizácie jednoty dôchodcov v Uníne.

Foto: R. Drúžková

Súčasťou tejto výročnej členskej schôdzy tak, ako už je to vo zvyku a v tradícii výboru bola realizovaná výstavka o meraní času a prístrojov, ktoré na to slúžia – „Ako nám čas plynie“. Exponáty rôznych druhov a veľkostí od kapsových hodín až po rôzne stolové, kuchynské, izbové a nástenné hodiny v priereze rokov z 20. storočia na výstavku zapožičali občania Unína. Najstaršie hodinky mali 105 rokov. Táto výstavka bola doplnená o veľkonočné motívy a rôzne typy hodín, ktoré vyhotovili žiaci miestnej školy.

Členskú schôdzu zahájila predsedníčka Štefana Jurigová, ktorá privítala hostí i všetkých prítomných. Organizácia má 190 členov, pričom najstaršou členkou je 102 ročná Štefánia Drúžková, ktorá je čestnou členkou. Po krátkom kultúrnom programe žiakov základnej školy a speváckeho súboru Úsmev sa schôdza uberala podľa plánovaného programu. Uskutočnili sa i doplnujúce voľby do výboru, nakoľko Mária Hrubšová ukončila svoju činnosť vo výbore a bez pripomienok bola schválená ako nová členka výboru Elena Matušovíková. Už tradične boli odmenení jubilanti 70, 75, 80 a 85 roční, za ktorých poďakovala Justína Kvasničáková. Členovia organizácie vystúpili s kultúrnou vložkou – módnou prehliadkou – humornou scénou zo života, kde predstavili oblečenie k rôznym príležitostiam. Po prednesení uznesenia z výročnej členskej schôdzy bolo podané malé občerstvenie.

Do ďalšej činnosti výboru a členom Jednoty dôchodcov v Uníne prajeme veľa úspechov a zdravia v roku 2016.

Ing. Ján Hetmáněk, CSc.

Pocta Milanovi Richterovi

Slovenský básnik a prekladateľ Milan Richter si prevzal v nedeľu 31. januára literárne ocenenie za svoju tvorbu v bangladéšskej Dháke. Bangladéšske literárne združenie Katak Richterovi udelilo Kathak Literary Award 2016 za významný prínos do svetovej poézie. Milan Richter doteraz získal viacero medzinárodných ocenení. Po Európe si tak jeho literárnu tvorbu všimli a ocenili aj v Ázii.

(prevzaté z tlače – Nový čas)

Unínska farnosť pod Lupou

V rámci relácie Lupa mapuje Rádio Lumen život katolíckych farností a filiálok na Slovensku, ako aj slovenských farností a slovenských katolíckych misií vo svete. V stredu 3. februára tohto roku bola venovaná našej farnosti Unín s podtitulom rodisko Andreja Dermeka, jedného z najvýznamnejších osobností Saleziánskej spoločnosti na Slovensku.

V prvej časti hodinovej relácie redaktorka Anna Božková priblížila poslucháčom prostredníctvom rodáka a regionálneho historika Záhorského múzea Martina Hoferku dejiny farnosti. O súčasných aktivitách a živote farnosti porozprával miestny duchovný správca Tibor Tasáry. Vo svojich odpovediach zdôraznil spätosť viery s tradíciou a folklórom. Poukázal na krásu miestneho kroja, v ktorom birmovanci prijímajú túto sviatosť ako i na procesie Božieho Tela, ktorej sa taktiež zúčastňujú najmä krojovaní mladí. Po jednej birmovke, keď birmoval o. biskup Štefan Vrablec, sa vyznal, že ho krojovaní preniesli do jeho rodiska Závod a vrátili do spomienok na detstvo. Na tému mariánskej úcty vo farnosti náš duchovný hovoril o pravidelných pútiach do mariánskych pútnických miest, či už na Slovensku alebo v zahraničí. Reláciu hudobne sprevádzali piesne dychovky Unínčanky, čo dokonale dotváralo plastický obraz o našej farnosti a obci.

Druhá časť patrila nášmu rodákovi a čestnému občanovi don Andrejovi Dermekovi. V nej redaktorka oslovila skupinu manželov z Bratislavy, ktorú od polovice 70. rokov minulého storočia don Dermek duchovne viedol. Bolo zaujímavé počúvať ich svedectvá. Od smrti svojho uja Andreja, ako ho familiárne oslovovali, sa každoročne schádzajú 17. novembra, aby sa pri jeho hrobe v Šaštine pomodlili a posledné dva roky prichádzajú aj do jeho rodiska, kde slávia sv. omšu za jeho dušu. Po don Dermekovi prevzal duchovné vedenie skupiny farár Irenej Ciutti, ktorý sa s don Dermekom taktiež osobne poznal.

Reláciu si môžete vypočuť prostredníctvom internetu v archíve Rádía Lumen v relácii Lupa zo dňa 3. 2. 2016 na webovej stránke www.lumen.sk.

-mh-

Spomienka

Čas letí, človek má snahu spomínať ale aj zabúdať. Keď sa vytvorí hodnota hmatateľná a viditeľná, každý si spomenie na ich tvorcov, autorov.

V priebehu pár mesiacov zaznamenáme dve okrúhle výročia. Spomienku a životné jubileum dvoch bývalých funkcionárov obce Unín. V júli si pripomenieme 20. výročie úmrtia dlhoročného predsedu Miestneho národného výboru v Uníne Alexandra Flamíka a v decembri 2015 sa dožil 80. rokov jeho bývalý tajomník Anton Fišera. Jubilanta sme navštívili, zablahoželali mu a požiadali ho o pár spomienok. Zaspomínal si. Nastúpili sme do funkcií začiatkom sedemdesiatich rokov minulého storočia, ako mladí ambiciózní funkcionári. Najskôr popri zamestnaní, neskôr predseda na plný úväzok. Naším cieľom ako i cieľom rady a zastupiteľstva bol rozvoj obce. Vedeli sme čo obci chýba, postupnými krokmi sme sa snažili plniť svoje zábery a ciele. Iste, bola iná doba, ale aj vtedy nebolo ľahké zohnať financie na výstavbu ako napr. kultúrny dom, novú školu na rozvoj služieb. Bola to mravenica sústavná práca, museli sme veľa krát použiť iné „vedlajšie“ metódy, aby sme boli úspešní, aby sme zabezpečili prostriedky alebo materiál pre obec. Častokrát sme nešli s prázdnyimi rukami, dnes to už môžem povedať, aj unínska slivovica bola niekedy tým správnym kľúčom na otváranie tých správnych dverí. Až som niekedy upodozrieval Lexu (predsedu), že musí mať doma prameň, dodáva s úsmevom. Ale tak to bolo. Unín tej doby potreboval zariadenia pre služby občanov. Behom troch-štyroch rokov sa nám podarilo zrealizovať dostavbu zdravotného strediska, výstavbu obchodného strediska s pohostinstvom, výstavbu kultúrneho domu. To boli prvé úspešne realizované stavby pre obec, ktoré slúžia občanom do dnešných dní. Môžem potvrdiť, že niekoľko akcií sa realizovalo v akcii „Z“, za veľkej podpory a pomoci

občanov a spoločenských organizácií. Ale aj na to sa potrebovali finančné zdroje, aktivita občanov bola veľmi vysoká, ale to bola len časť riešenia problému.

Snažili sme sa aj v ďalších rokoch vybudovať potrebné zariadenia pre obec. Okrem iných vecí sa nám podarilo vybudovať novú materskú škôlku, dom smútku, pálenicu, školskú bytovku, oplatenie okolo cintorína, rekultiváciu časti potoka, vybudovala sa nová ulica, cestné siete v obci, nová asfaltová cesta na Štefanov, rekonštrukcia kabín na ihrisku, chodníky na cintoríne a ku kostolu sv. Martina. A veľa drobných akcií na ktoré si už ani nespomeniem. Stále mám v pamäti vybavovanie dokumentácie na novú školu. To nám dalo zabráť. Chceli sme ju zrealizovať v čo najkratšom čase. Nešlo to podľa našich predstáv. Chodili sme na príslušné úrady, tak ako sa hovorí „ako na klavír“. Stále bol niekde problém. Ale nakoniec sa dobrá vec zrealizovala, škola stojí, som rád, že aj naše unínske deti sa môžu učiť v modernej škole, aj keď má už 20 rokov.

Ako sa pozeráte za prežitým produktívnym vekom?

Vieš, celý produktívny vek som prežil ako pracovník štátnej správy. Práca v samospráve bola len takým mojím koníčkom, ale dosť veľkým. Ako mladý som sa venoval aktívne futbalu, neskôr som funkcionárčil, robil predsedu telovýchovnej jednoty. Takže prakticky som bol stále v jednom kole. Snažili sme sa, trúfam si to povedať aj za predsedu aj za členov vtedajšej rady a zastupiteľstva, posunúť obec Unín, použijem moderný výraz tejto doby, do iného „levelu“ ako bol dovtedy. Myslím si, že sa to aj podarilo.

Ďakujem za rozhovor a želim pevné zdravie do ďalších rokov.

Pán Alexander Flamík už temer 20.rokov spí svoj večný sen na miestnom cintoríne. Oslovil som jeho najstaršiu dcéru, Martu Vachovú, o spomienku na otca, predsedu Miestneho národného výboru v Uníne.

Otec túto funkciu vykonával najskôr popri zamestnaní inventúrnika v Jednote Senica, rozhovorila sa. Vtedy ešte žila mamička, tá nebola naklonená tomu, aby otec išiel do verejnej funkcie. So svojím zamestnaním v Jednote bol spokojný, rozumel mu. Po tragédii, ktorá našu rodinu postihla v novembri 1971, prišli sme o najdôležitejšiu členku rodiny – mamičku. Celá zodpovednosť o chod rodiny a výchovu detí prešla na otca. Boli sme ešte malí, potrebovali sme obidvoch rodičov, otec sa nám snažil nahradiť aj mamičku, robil preto všetko. Funkcia predsedu, ktorú už vykonával na plný úväzok ho zamestnávala viac ako na plný úväzok. V tej dobe, začiatkom sedemdesiatich rokov, keď nastúpila tá garnitúra do vedenia obce si toho veľmi veľa naplánovali ale aj zrealizovali. Bolo to veľa krát na úkor času, ktorý otec mal venovať nám, deťom. Ale snažil sa byť s nami čo najviac, venovať sa nám, pripravovať nás na život, vytváral v rodine harmonickú atmosféru. Keď sme boli starší, pýtal sa nás na názory aj ohľadom rozvoja obce. Zdôrazňoval nám, že sa nechce púšťať do sporov v oblasti medziludských vzťahov, tie sa snažil, ak k nim došlo, riešiť diplomaticky. Trápilo ho, že ľudia zbytočne mrhajú energiu na malicherné veci a zlé medziludské vzťahy. Snažil sa ľuďom pomôcť. Nie vždy boli všetci spokojní. Ale to asi tak pri verejných funkciách je, funkcionár sa voľbou vzdáva svojho súkromia. My, spolu so sestrou a bratom sme ho stále vnímali ako svojho otca, nie ako funkcionára obce.

Ďakujem za spomienku.

Záverom len krátko, páni vďaka, viem o čom hovorím...

J. Palkovič

Ticho v sále, začíname!

Ochotnícke divadlo bolo vždy neodmysliteľnou súčasťou našej obce Unín. Je to krásna tradícia, ktorá sa úspešne zachováva z generácie na generáciu. Snaží sa o to aj pán Štefan Mach, ktorého som oslovila ohľadom novo nacvičovaného divadla. Prezradil mi pár zážitkov z vystúpení a tiež sa dozvieme, ako začínal s hraním práve on. Pohodlne sa usadte a vychutnajte si článok nielen o ňom, ale i o vás, ktorí ste sa akýmkoľvek spôsobom podieľali, alebo podieľate na udržiavaní unínskeho divadla.

Ako ste sa k hraniu dostali, prečo práve divadlo? Venujete sa len hraniu, či aj režirujete?

S divadlom som začínal ešte v škole, v podobe školského divadla. Odvtedy mi táto záľuba zostala, pretože ma odjakživa hranie a vystupovanie bavilo. Chodieval som na rôzne recitačné súťaže a tiež som veľa čítal a rád som sa učil, preto ma tento „koníček“ chytil a zostal som mu verný dodnes. Nedá sa však presne povedať, že režirujem, alebo že som režisoval. Napríklad v predchádzajúcej hre „Unínsky grumbír“, som sa snažil rozbehnúť nacvičovanie. Preto som mal na starosti zo začiatku všetko ja. Obehal som celú dedinu a zohňal som ľudí, rozdelil som úlohy, ale pri nacvičovaní som už nemal hlavné slovo.

Ako sa bude volať nová hra, ktorú momentálne nacvičujete? A čo vás viedlo k výberu práve tejto hry?

Hra sa bude volať „Rómeo a Júlia po slovensky“ a napísal ju František Malec. Nebol to priamo môj výber. Chcel som nejakú komédiu, ktorá by bola z dedinského prostredia, a preto som zavolať môjmu dobrému kamarátovi Ivanovi Fodorovi, ktorý je riaditeľom Senického divadla. Momentálne v Senici majú nacvičené dve divadelné hry a on mi poskytol, alebo lepšie povedané navrhol túto hru. Keďže Ivan je profesionálom vo svojom obore, neváhal som a zobral som ju. Na túto hru ho upozornil jeden pán z Moravy. Nie je to však klasická divadelná hra, pretože pôvodne to bola rozhlasová hra. My ju teraz upravujeme do divadelnej a pre diváka prijateľnej podoby. Pán Fodor v podstate zastrešuje nácvičky, ktoré momentálne prebiehajú. Každý týždeň jazdí zo Senice do Unína na skúšky, pomáha s úpravou textu, rozdelením divadelných úloh a teší sa z účasti hlavne zo strany mladých. Veľmi nám tiež pomohol s administratívnymi vecami. Je takisto dôležité získať povolenie, aby sme vôbec mohli začať niečo nacvičovať. V dnešnej dobe nemôžeme len tak hrať na pódiu hocikakú hru. Mojou úlohou bolo dať všetkému ten prvý impulz a zohňať ľudí, ktorí by boli ochotní obetovať svoj voľný čas a nacvičiť divadlo.

Máte už plánovaný termín, kedy by sme mohli vidieť túto hru v „našom unínskom“ prevedení?

Na túto otázku neviem presne odpovedať, pretože sme sa poriadne ani na jednej skúške nezišli kompletne všetci. V hre by nás malo byť jedenásť a je dosť zložité sa stretnúť v plnej zostave. Keďže je to ochotnícke divadlo, nikoho nemôžem nútiť, aby na skúšky chodil pravidelne a tiež nie vždy majú všetci v dohodnutom termíne čas. Jednoducho je taká doba. Kedysi si ľudia dokonca brali aj dovolenku, len aby mohli hrať. Na druhej strane som veľmi rád, že to našich mladých chytilo a chcú a hlavne majú chuť sa stretávať a niečo nacvičiť. Viem povedať len toľko, že pokiaľ celú hru nebudú všetci dobre vedieť, von s ňou nepôjdeme.

Kde všade ste vystupovali? Vedeli by ste aj počet divadelných hier, v ktorých ste účinkovali?

Vôbec si nepamätám. Nikdy som to presne nepočítal. Keď som skončil školu, v Uníne sa hrali dokonca dve divadlá –jedno hrali Kubovci, dalo by sa povedať, že bolo také modernejšie a druhé nacvičovala pani Podmanická. Niekedy sa stalo, že som hral za sezónu aj v obidvoch naraz. Jedno sa hralo do Veľkej noci a od Vianoc do Veľkej noci sme cvičili druhé. V podstate som hral starú hru a cvičil novú zároveň. Mojou úlohou bolo prevažne hrať ženichov a nevestou mi vždy bola Anna Danielová. Väčšinou postavu mojej mamy hrala Anna Faganová. Kedysi bolo skoro každý rok nové nacvičené divadlo, ale nechodievalo sa s ním ďaleko, len po okolitých dedinách. Vystupovali sme napríklad v Radimove, Letniči, Petrovej Vsi, Dubovciach, Borskom Mikuláši, v Popudinských Močidlanoch i v Rohožníku. Napríklad s našou poslednou hrou, spomínaný „Unínsky grumbír“, sme sa prihlásili do krajskej súťaže, ktorú organizuje Krajské osvetové stredisko v Trnave, kde sme dostali diplom za účasť. Postúpili trnavské divadlá, pretože divadlo je náročné nielen na čas, ale aj na peniaze potrebné na cestu, divadelné kostýmy či kulisy. Najďalej sme s touto hrou boli v Starej Turej v hoteli Lipa, kde sa im naše vystúpenie tak veľmi páčilo, že manažérka tohto hotela si nás objednala na ďalší rok, v prípade, že budeme mať niečo nacvičené. Dokonca, ešte keď som hral za minulého režimu,

sme s našim ochotníckym divadlom vyhrali okresné kolo a postúpili sme na celoslovenské do Sobraniec, ktoré sme tiež vyhrali. Veľmi nás to potešilo, pretože v porote boli profesionálni režiséri a herci z Národného divadla, ktorí boli z nášho vystúpenia nadšení. Nakoniec sme mali ísť na celoštátne kolo do Pelhřimova, ale prišiel prevrat a súťaž sa nekonala.

Spomínate si na nejaké veselé príhody z nacvičovania alebo priamo z pódia?

Zážitkov je samozrejme veľmi veľa, pretože každá jedna hra je originálna a vždy sa nám stali trapasy, ako zabudnutie textu v strese na javisku, alebo samotné skúšky. Niekedy sa stalo, že prešli dve hodiny a my sme nedočítali ani celú hru, pretože sme sa celý čas smiali, keď niekto niečo povedal, druhý, tretí k tomu pridal nejakú hlášku a hneď bolo o zábavu postarané. Napríklad, pri scéne, kde sa sedí za stolom, väčšinou sa text položí na stôl ako pomôcka. Lenže v prípade, že sa hercovi poprehadzujú strany a nevie poriadne text, tak to sú v niektorých chvíľach skutočné improvizácie. Preto vždy hovorím, že najdôležitejšou osobou divadla je šepkár. V mojej pamäti sa však zachoval jeden milý zážitok, keď sme vystupovali v Borskom Mikuláši. Po divadle nás pohostili a vtedajší pán starosta sa nám prihovril slovami: „Vjedzeu sem, že si ľudie utahujú z Búranú, ale že vy, Uňňané, si dokážete utáhnúť samy ze sebja, to ste nás teda trumfli a dostali, za to vám mosím podekovať.“ V tej chvíli ma toto uznanie potešilo, za dobré a vydarené vystúpenie. Jediná chyba bola v tom, že sme s hrou s názvom Mariša, ktorú sme hrali v krojoch, nepochodili viaceré miesta. Verím tomu, že by sme mali rovnaký úspech, pretože každý z hercov svoju rolu perfektne ovládal, lepšie ako Unínsky grumbír. Nešťastnou náhodou bolo, že Eva Mihálová, ktorá hrala jednu z hlavných postáv - Marišu, si zlomila nohu a nemohli sme ďalej pokračovať s vystúpením.

Máte svoju najobľúbenejšiu hru alebo nejakú, na ktorú najviac spomínate?

Na všetky rád spomínam. Nemám žiadnu, ktorú by som nejako preferoval. My, herci, sa dokážeme preveteliť do všetkého. Najčastejšie s Kubovcami som hrával ženicha, ako som spomínal. V druhom divadle som hrával hry z dedinského unínskeho prostredia, kde moja milá bola chudobná, ja bohatý, zamilovali sme sa do seba a už vznikol problém. Kedysi to tak bolo, že sa dvaja ľudia museli brať len kvôli pozemkom. Dnes si mladí ľudia túto situáciu nevedia predstaviť, možno ani pochopiť, že niekto mal svoje pole - zem, na ktorej tvrdo pracoval a sedlák si nemohol zobrať chudobnú dievčinu, alebo naopak. Starší, ktorých som po vystúpení stretával ma vždy chválili a hovorievali: „Ěj, Štefánku, dobres to zahrau, tak to kedysik byuo.“

Odkázali by ste na záver niečo našej mladej generácii z pohľadu nielen divadla, ale aj tradícií a zvykov v Uníne?

Tradície a zvyky sú u nás dobre zachované, napríklad i fašiangy. Musí sa však angažovať hlavne mladá generácia. Práve hraním divadla by som chcel, aby aj mladí začali preberať naše poslanie a aby toto krásne dedičstvo po našich rodičoch a prarodičoch nezaniklo a

šírilo sa ďalej. Máme množstvo hier, ktoré by sa mohli postupom času odhrať, ale bez ochotných ľudí a mladej krvi to nepôjde. Preto som veľmi rád, že aj pán starosta Ján Palkovič nás v tomto podporuje a je rád, že sa v Uníne začína opäť prebúdať divadelný duch. Inšpirovalo nás hlavne posledné divadlo z Duboviec, v ktorom hrajú malé deti od piatich rokov po dospelých pravidelne každý rok. Musím však povedať, ako vidím na skúškach, že naša mládež je nadšená, majú chuť nacvičovať a baví ich to. Dúfam a verím, že sa nám divadlo podarí a v prípade novej hry priláka viac a viac mladých, ale i starších z našej obce, aby sme mohli dôstojne reprezentovať a šíriť dobré meno nielen sebe a našej obci Uníni v okolitých dedinách a možno neskôr i na súťažiach.

Ďakujem veľmi pekne pánovi Machovi za rozhovor, ktorý mi poskytol. Týmto by som mu chcela zaželať za seba a celú redakciu Unínskych novín veľa úspešných predstavení a elánu pokračovať ďalej v tom, čo ho naplňa - herectvo v dedinskom divadle. Na záver pridávam jeden citát Abrahama Lincolna: „Ten má právo kritizovať, kto má odvahu pomáhať.“

R. Petrášová

Korene...

V rubrike korene sme oslovili dcéru nášho rodáka Pavla Varmužu, narodeného 18. októbra 1928 rodičom Agneši a Pavlovi Varmužovcom. Staršia generácia si ho pamätá z častých návštev rodičov, a po ich smrti sestry Rozálie a jej manžela Jána Pechovcov.

Aký bol ďalší osud Vášho otca Pavla po ukončení stredoškolských štúdií?

Otec Pavel Varmuža se narodil v roce 1928. Z Unína odešel v padesátých letech minulého století. Po ukončení Gymnázia ve Skalici v roce 1951 se hlásil na vysokou školu lesnickou do Zvolena, ale nebyl přijat. Jako náhradní řešení zvolil důstojníckou školu v Lipníku nad Bečvou. Tu absolvoval v roce 1953 jako poručík. Z politických důvodů byl zařazen k „Černým baronům“ a budoval železnou oponu na Šumavě. Tam strávil dva roky. V roce 1955 byl převelen na Severní Moravu do Fulneku a později do Mošnova, kde se podílel na výstavbě letiště. Při návštěvě zubního lékaře v Novém Jičíně se poznal se svou budoucí ženou Blaženou Bayerovou, která zde pracovala jako zubní instrumentářka. V roce 1957 se vzali a začali spolu žít v Bernarticích nad Odrou v rodném statku manželčiny rodičů, který si opravili. V roce 1957 se jim narodila dcera Ilona a v roce 1964 syn Petr. V roce 1958 požádal z rodinných důvodů o propuštění z armády a začal pracovat jako civilní zaměstnanec ve vojenském závodě v Novém Jičíně. Po vstupu vojsk v roce 1968 a následných prověrkách musel vojenský závod opustit. Práci si našel v Okresních vodovodech a kanalizacích v Novém Jičíně, kde pracoval jako zásobovač zbožím a materiálem. V roce 1972 dostal infarkt, jehož následkem mu byl přiznán částečný invalidní důchod. V roce 1983 jej postihla mozková příhoda, po níž dostal plný invalidní důchod. Věnoval se domu, domácnosti, zahradám a chovu ovcí. Druhá mozková příhoda v únoru 1989 již byla osudná. Zemřel 20. 2. 1989. Je pohřben na hřbitově v Bernarticích nad Odrou. V roce 1989 mu bylo uděleno vyznamenání a medaile in memoriam „Za zásluhu o vlast“.

Bernartice nad Odrou si velmi zamiloval, líbilo se mu zde, měl hodně přátel, byl společenský a veselý, pokud mu to zdraví dovolilo, účastnil se různých brigád, byl členem mysliveckého sdružení.

Na svou rodnou obec Unín

Foto: Archív I. Stavinohevoj

nikdy nezapomněl. Měl k ní stále silný citový vztah. Minimálně čtyřikrát do roka jej navštěvoval s celou svojí rodinou. Všichni jsme tam jezdili rádi. Já s bratrem jsme tam pobývali aspoň jeden týden v létě na prázdninách. Pamatuji si, že jsem se staříčkem a křesným chodívali do „hája“ a k „lipkám“, do šenku na gumové hady. Později pak na zábavy.

Aký je Váš kontakt v súčasnosti s rodnou obcou Vášho otca?

V návštevách Unína pokračujeme dodnes. Pravidelne se vidáme s rodinou, která se rozrostla o další členy. Vždy se na tyto návštěvy těšíme. K Unínu mám citové pouto, vždyť půlka mé krve je unínská. Mám tam příbuzné, které mám ráda a na hřbitově spí mí předci.

Já mám 58 let a pracuji na Obecním úřadě v Bernarticích nad Odrou jako účetní, bratr Petr má 51 let a pracuje jako řidič TIR. Naše matka Blažena se těší dobrému zdraví, má 77 let, užívá si důchodu a raduje se ze tří vnoučat a dvou pravnoučat.

**Ilona Stavínohová, rozena Varmužová
V Bernarticích nad Odrou 12. 1. 2016**

Ďakujeme za rozhovor

J. Palkovič

Elektrifikácia obce

Pred niekoľkými dňami – a to doslova – prebehla v obci výmena verejného osvetlenia. Doterajšiu technológiu na báze výbojok nahradili luminiscenčné či svetelné diódy známe ako LED svietidlá. Táto inovácia by nebola možná bez toho základného, čo prakticky ani nevnímame. Myslíme na elektrický prúd. Stal sa súčasťou nášho každodenného života a jeho hodnotu docenujeme až vtedy, ak ho nemáme, prípadne ak nám príde vyúčtovacia faktúra za elektrinu. Na počiatku tohto všetkého bola elektrifikácia obce.

O elektrifikácii obcí Skalického okresu sa uvažovalo už od začiatku 30. rokov minulého storočia. V roku 1931 rokoval vtedajší okresný náčelník v Skalici Dr. Kořínek so zástupcom Západomoravských elektrární, a. s. Brno. Výsledkom bolo vypracovanie elektrifikačných projektov pre obce Kátov, Petrova Ves, Trnovec, Prietržka, Močidlany, Popudiny, Vlčkovany, Vidovany, Radošovec, Vieska, Koválovec a Chropov. Unín sa k výzve pripojil koncom roka 1931, keď požiadal Ministerstvo verejných prác o podporu 25% z celkového rozpočtu 193 600 Kč. V polovici roku 1937 Ministerstvo verejných prác priznalo obci na elektrifikáciu čiastku 49 650 Kč, ale pretože obec nepredpokladala udelenie dotácie, nemala vo svojom rozpočte na rok 1937 zahrnuté potrebné financie na elektrifikáciu, a preto požiadala ministerstvo, aby schválenú podporu presunulo na nasledujúci rok. Ministerstvo podporu predĺžilo do konca roku 1938. Obec do svojho rozpočtu zahrnula čiastku 82 500 Kč na elektrifikáciu, a k tomu boli ešte prisľúbené dotácie z okresu i z Krajiny Slovenskej vo výške 35 tisíc Kč.

Aktualizovaný rozpočet elektrifikácie bol stanovený na 150 tisíc Kč. Obec Unín z celkového rozpočtu hradila sumu 39 850 Kč, ktorú by hradila z úspor a z pôžičky. Prvá splátka vo výške 123 tisíc Kč zálohu za transformátor a sekundárnu (miestnu, rozvodnú) sieť v sume 82 500 Kč a za 40 500 Kč by upísala akcie Západomoravských elektrární. Zostávajúcich 27 tisíc Kč za primárnu sieť, ktorou sa do obce viedol elektrický prúd, bolo splatných po dokončení projektu. Lenže medzi tým, ako sa obci podarilo vzájomne skordinovať finančnú podporu od jednotlivých úradov, Krajina Slovenská vyčerpala príspevky na rok 1938 a obec bez jej dotácie sa nemohla pustiť do elektrifikácie. K tomu všetkému ešte na jeseň 1938 bola vyhlásená všeobecná mobilizácia. Riešili sa základné otázky bytia a nebytia Československa a elektrifikácia obce musela ísť bokom. Obec preto opäť požiadala úrady, aby schválenú podporu presunuli na rok 1939. Všetky prípravné práce boli už dokončené. Ku koncu roka 1939 mala byť obec napojená na elektrickú sieť. V septembri

1939 vypukla vojna a až do roku 1940 sa nič v elektrifikácii obce nedialo. Obec požiadala okres, aby sa pokračovalo v projekte, apelujúc na národohospodárske pomery, na nedostatok benzínu pre pohon motorov a petroleja na svietenie. Namiesto brnenských Západomoravských elektrární zabezpečovali technickú stránku projektu Západoslovenské elektrárne, účastinná spoločnosť Bratislava, ktoré vzhľadom na cenu materiálu ovplyvnenú vojnovými udalosťami urobili novú kalkuláciu. Celkový náklad predstavoval 338 tisíc Ks, z toho 92 tisíc Ks na primárnu (primárnu) prípojku (dovedenie elektrického prúdu k trafostanici), 33 tisíc Ks na trafostanicu, 145 tisíc Ks na sekundárnu rozvodnú sieť

v dĺžke 3350 m, 65 tisíc Ks na domové svetelné prípojky a 3 tisíc Ks na komisie a iné úhrady. Obec sa mala na budovaní elektrickej siete podieľať sumou 100 tisíc Ks, 90 tisíc Ks prispela Bratislavská župa, z Pomocného fondu Ministerstva vnútra poskytl 40 tisíc Ks, Ministerstvo verejných prác sumou 73 tisíc Ks a Západoslovenské elektrárne dali 33 tisíc Ks.

Logo Západoslovenských elektrární

Zdroj: Archív Skalica

Ak by obec chcela vybudovať i sekundárnu sieť za humnami v dĺžke 3100 m, k celkovej sume treba ešte prirátat 125 tisíc Ks. Primárne vedenie išlo do obce od Radimova cez Holičské hory, ktorý sa taktiež elektrifikoval v tom istom období, nakoľko obidve obce mali spoločný notársky úrad. Pri záväznom podpise zmluvy medzi obcou a elektrárnami v máji 1941 bola cena investície upravená na 510 tisíc Ks, z čoho 130 tisíc Ks platila obec. Svoje subvencie však zvýšili aj župa na 140 tisíc Ks, Ministerstvo dopravy a verejných vecí (predtým Ministerstvo verejných prác) na 120 tisíc Ks, Západoslovenské elektrárne na 90 tisíc Ks. Z Pomocného fondu Ministerstva vnútra napokon podporu zo 40 tisíc znížili na 30 tisíc Ks. Elektrárne sa zaviazali vybudovať a prevádzkovať elektrickú sieť. Domové prípojky zahŕňali zavedenie elektriny dvojlinkou

Fotografia zachytáva pôvodnú elektrickú rozvodnú sieť, vybudovanú v roku 1942

Foto: Archív M. Hoferku

cez nástrešník alebo stĺp do elektrických hodín v domácnosti a to do vzdialenosti 25 m od elektrického vedenia. Elektromer bol majetkom elektrární a platil sa zaň mesačný nájom. Pri vzdialenosti nad 25 m sa musel osadiť podporný stĺp, ktorý nebol zahrnutý v celkovom rozpočte. Elektrárne sa zaviazali, že po získaní všetkých prisľúbených financií obec v priebehu 5 mesiacov zelektrifikujú. Základné parametre elektrickej siete zostali prakticky rovnaké doteraz. Primárna prípojka pre obec sa oddeľovala zo železného stožiara prípojky pre obec Radimov a po trafostanicu v Uníne merala 2192 m. Prechod elektrického prúdu zabezpečovali železné vodiče v priemere 3 x 25 mm, ktoré boli prostredníctvom konzol pripevnené k 25 dreveným stĺpom. Majitelia pozemkov, na ktorých

boli osadené stĺpy, boli jednorázovo odškodnení sumou od 5 do 20 Ks. V transformátore o výkone 50/100 kV, ktorý sa nachádzal na okraji dediny, približne v blízkosti sochy sv. Vendelína, sa prúd menil na trojfázový prúd s napätím 220/380 V a frekvenciou 50 Hz. Po obci bol vedený medenými vodičmi v priemere 25, 16, 10 a 6 mm, ktoré boli na 198 drevených stĺpoch upevnené predovšetkým hákami a v menšej miere i konzolami. Celková dĺžka siete v obci merala 6506 m. V miestach lomu siete boli stĺpy postavené v tvare písmena A, prípadne posilnené drevenými podporami alebo konzolami. Nulový vodič bol uzemnený na 6-tich miestach, bleskopojistky boli zakomponované na 5-tich miestach rozvodnej siete.

Zmluva bola uzatvorená do konca roka 1985. Koncom novembra 1941 obec zaplatila zálohu 100 tisíc Ks z úveru, ktorý jej poskytlo Úverné družstvo obcí Šaštín, Stráže a okolia v Šaštíne na 10 rokov s úrokom 6%. Boli to rovnaké podmienky, za akých získala obec už v roku 1940 úver 200 tisíc Ks na rozšírenie školy.

Zvyšných 30 tisíc Ks obec zaplatila z pokladne. Navyše musela obec v marci 1942 doplatiť ešte 10 tisíc Ks za Ministerstvo vnútra, ktoré prostredníctvom Pomocného fondu namiesto avizovaných 30 tisíc dali iba 20 tisíc Ks. V lete 1942 bol vyhotovený projekt prípojky na 22 kV vedenie a 23. decembra 1942 bola daná do prevádzky sekundárna rozvodná sieť v obci. Napokon sa rozvody natiahli i za humnami (dnešná Nová ulica). Verejné osvetlenie pozostávalo z 23 60 W žiaroviek umiestnených na stĺpoch pouličného vedenia. Zapínalo sa automaticky v trafostanici. Za osvetlenie obec platila mesačne 328,45 Ks. Bodkou za elektrifikáciou bola kolaudácia, ktorá sa konala až 23. augusta 1944. Celkové náklady na elektrifikáciu, v dôsledku vojnových udalostí, napokon prekročili čiastku 717 tisíc Ks.

M. Hoferka

Pramene:

MV SR, Štátny archív Trnava, pobočka Archív Skalica, f. Okresný úrad Skalica, šk. 194, 414, 460; f. Obvodný notársky úrad Unín, šk. 5, 6.

Stolný tenis v obci stále žije

Tak, ako sa stalo pravidlom po predchádzajúce roky aj tento rok obecny úrad v spolupráci s telovýchovnou jednotou usporiadal stolnoteniseový turnaj, ktorý bol už 16-ty v poradí. Uskutočnil sa v telocvični základnej školy v nedeľu 27. decembra po vianočných sviatkoch.

V štyroch kategóriách systémom „každý s každým“ bolo odohratých 66 zápasov.

V kategórii detí, kde medzi sebou zohrali zápasy dievčatá aj chlapci, na prvom mieste skončil Štefan Vach ml., na druhom David Vach a na treťom mieste sa umiestnil Marek Reháček. Za svoje výkony dostal každý účastník balíček prekvapení.

V kategórii nad 50 rokov si spolu zmerali sily Štefan Anđel, Miroslav Jakubáč a Štefan Vach. Víťazom v kategórii sa stal Štefan Vach, na druhom mieste sa umiestnil Miroslav Jakubáč a na treťom Štefan Anđel.

Hlavnej kategórie o pohár starostu obce sa zúčastnilo 8 hráčov medzi ktorými nechýbala jedna odvážna slečna. Po konečnom vyhodnotení výsledkov a rovnakom počte bodov rozhodol o víťazovi až výsledok vzájomných zápasov. Cenu „Pohár starostu obce pre rok 2015“ víťazovi Petrovi Reháčkovi odovzdal starosta obce Ján Palkovič. Na druhom mieste skončil Mikuláš Mach a na treťi bol Slavomír Mach.

Kategóriu registrovaných hráčov vyhral Martin Krempa pred Vladimírom Malíkom. Na treťom mieste skončil Ferdinand Fagan. Každý hráč dostal malý upomienkový predmet.

V mene organizátorov a účastníkov turnaja ďakujem Ferdinandovi Faganovi a Štefanovi Machovi za poskytnutie športových pomôcok na turnaj.

Zároveň ďakujem všetkým účastníkom a tým, ktorí akoukoľvek formou pomohli pri usporiadaní tohto tradičného turnaja.

O Rio sa bude bojovať aj v Uníne

V mesiaci jún budú na Záhorí opäť po šiestich rokoch zorganizované preteky o majstra Českej republiky a Slovenskej republiky v cestnej cyklistike. Preteky budú zároveň nomináčnymi pretekmi pre účasť na Olympijské hry 2016 v Rio de Janeiro. Cez našu obec budú prebiehať preteky v časovke jednotlivcov. V štvrtok 23. júna 2016 v doobedňajších hodinách (štart o 10.30 hod. v Hodoníne) budú preteky žien a juniorov na trase Hodonín – Holíč – Radimov – Unín a späť. Podľa organizátorov by sa pretekári otáčali v priestoroch pri kaplnke sv. Barbory. Zo známych pretekárov by mala štartovať Martina Šáblíková, známa rýchlokorčuľarka (v lete, v rámci prípravy sa venuje cyklistike). Je to trojnásobná olympijská víťazka, pätnásťnásobná majsterka sveta. V poobedňajších hodinách (štart o 16.00 hod. v Hodoníne) bude štart kategórie U-23 a ELITE. Na štart sa pravdepodobne postaví česká elita ako Kreuziger, Štybar, Bárta a zo Slovákov možno bratia Saganovci, Velitsovi, Kolář a Baška. Pretekári budú cez obec prechádzať smerom na Štefanov do Letníčia, kde bude obrátka a tým istým smerom sa budú vracáť do Hodonína. Takže budú dvakrát prechádzať našou obcou. O priebehu pretekov a z nich vyplývajúcich dopravných obmedzení budú občania včas informovaní.

J. Palkovič

Dňa 9. januára 2016 sa v telocvični základnej školy konal ďalší ročník Zimného nohejbalového turnaja. Za účasti siedmich družstiev systémom „každý s každým“ a po celodennom maratónne zápasov si tretie miesto vybojoval víťaz predchádzajúceho turnaja družstvo Nohejbal team Unín. Cenu za druhé miesto si odnieslo družstvo Mariňáci. Víťazom turnaja a cenu za prvé miesto si od starostu obce prevzalo družstvo Legionárov, ktoré v celom turnaji stratilo len 2 sety. Na základe výkonov bol najužitočnejším hráčom turnaja vyhlásený Pavol Šebesta. Ďakujem všetkým zúčastneným za plynulý priebeh turnaja a všetkým, ktorí sa spolupodieľali na organizovaní turnaja. V lete nás čaká ďalší turnaj. Tešíme sa aj na Vašu účasť.

Bc. J. Ondráš
Foto: D. Ondrášová

Športujeme

Okrem vedomostných súťaží, predmetových olympiád a súťaží v umeleckom prednese sa žiaci venujú mnohým športovým aktivitám. Posledný deň pred zimnými prázdninami sa uskutočnil Vianočný športový turnaj žiakov druhého stupňa. Svoje sily si zmerali v dvoch kolektívnych športoch. Dievčatá súťažili vo vybíjanej a chlapci v športovej disciplíne RINGO. Športové dopoludnie bolo plné bojovných výkonov.

Aj tento rok sme boli lyžovať. Ministerstvo školstva SR prispelo deťom sumou 150 eur na lyžiarsky kurz. V dňoch 18.1. - 23.1.2016 sa 35 žiakov našej školy zúčastnilo lyžiarskeho výcviku v krásnom prostredí pohoria Javorníky, v oblasti zvanej Kasárne. Privítala ich obec Makov a horský hotel FRAN. Lyžiarski inštruktori si ich rozdelili do troch skupín na základe ich lyžiarskych skúseností. Každý deň prebiehal výcvik v doobedňajších aj poobedňajších hodinách. Z hodiny na hodinu sa začiatočníci zlepšovali a tí, ktorí už vedeli lyžovať sa ešte zdokonalili. Okrem lyžovania mali program spopretrený animátormi, mohli využiť bazén a saunu s priestoroch hotela. Celkovo sa lyžiarsky kurz vydaril.

-DH-

Foto: Archív ZŠ s MŠ Unín

INZERÁT

Kúpim rodinný dom alebo
pozemok v Uníne.
Platba v hotovosti. Ponúknite.
0904 530 119 alebo 0944 224 302

Užrebovanie jarnej futbalovej sezóny 2015/2016 mužstiev TJ Unín

Dospelí

27.3.2016	Unín-Čáry	15:00 hod.
3.4.2016	Kunov-Unín	10:00 hod.
10.4.2016	Unín-Letničie	16:00 hod.
17.4.2016	Sekule-Unín	16:30 hod.
24.4.2016	Unín-Smolinské	16:30 hod.
1.5.2016	Lakš.N.Ves-Unín	17:00 hod.
8.5.2016	Unín-Sobotište	17:00 hod.
15.5.2016	Rovensko-Unín	17:00 hod.
22.5.2016	Unín-Smrdáky	17:00 hod.
29.5.2016	Vrádište-Unín	17:00 hod.
5.6.2016	Unín-Štefanov	17:00 hod.
12.6.2016	Unín-Hradište	17:00 hod.
19.6.2016	Dubovce-Unín	17:00 hod.

Dorast

12.3.2016	sobota	Unín-Kopčany	14:30 h
19.3.2016	voľno	voľno	
26.3.2016	sobota	Unín-Pop.Močidlany	15:00 h
3.4.2016	nedeľa	Vrádište-Unín	13:00 h
9.4.2016	sobota	Unín-Radošovce	16:00 h
17.4.2016	nedeľa	Rovensko-Unín	13:30 h
24.4.2016	voľno	voľno	
30.4.2016	sobota	Šajd.Humence-Unín	16:30 h
08.5.2016	nedeľa	Štefanov-Unín	14:00 h
14.5.2016	sobota	Unín-Rybky	17:00 h
21.5.2016	sobota	Smrdáky-Unín	17:00 h
28.5.2016	sobota	Unín-Bors.Mikuláš	17:00 h
5.6.2016	nedeľa	Bors.Sv.Jur-Unín	14:00 h
11.6.2016	sobota	Unín-Petrova Ves	17:00 h
18.6.2016	sobota	Stráže-Unín	17:00 h

Žiaci

30.4.2016	sobota	Radošovce-Unín	10:00 h
8.5.2016	nedeľa	Unín-Mokrý Háj	14:30 h
15.5.2016	nedeľa	Rybky-Unín	11:00 h
22.5.2016	nedeľa	Unín-Smolinské	14:30 h
28.5.2016	sobota	Kopčany-Unín	10:00 h
5.6.2016	nedeľa	Unín-Smrdáky	14:30 h
12.6.2016	nedeľa	Unín-Sobotište	14:30 h

Pred jarnou časťou sezóny 2015/2016 nastali v kádri A mužstva zmeny:

odchody – Branislav Tureček - prestup do Duboviec a Patrik Petrovič - ukončenie hostovania.

Príchody: Ivan Štiak a Dominik Fehér na hostovanie z Radimova, Michal Uher - prestup z Trnovca.

Výbor Telovýchovnej jednoty Unín ďakuje odchádzajúcim hráčom za reprezentáciu TJ a prichádzajúcim hráčom za ochotu pomôcť k dosiahnutiu lepších výsledkov.

P. Rehák

Unínske noviny – občasník obyvateľov obce Unín

Vydáva Obec Unín, IČO 00310107. Periodicita: 3 krát do roka. Šéfredaktor: ThLic. Martin Hoferka Th.D. Redakčná rada: Štefan Anđel, Mgr. Daniela Hladká, Ján Palkovič, Radka Petrášová. Výkonný redaktor: Rozália Drúžková. Náklad: 420 kusov. Tlač a grafická úprava: Tlačiareň DURLÁK Senica. Noviny sú registrované na MK SR pod číslom EV 3464/09, ISSN 1339-0821. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Obecný úrad Unín, 908 46 Unín č.332, tel./fax. +421 34 6621452, http:// www.unin.sk, e-mail: obuunin@ehs.sk. Do domácností v obci Unín distribuuje OcÚ Unín.

Dátum vydania: 27. 3. 2016